

3. I en sådan situation som den i det nationella målet ska den nationella domstolen underlåta att tillämpa varje bestämmelse i nationell rätt som strider mot artikel 43 EG.

(¹) EUT C 89 av den 19.3.2011

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 5 september 2012 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel d'Amiens — Frankrike) — europeisk arresteringsorder utfärdad mot Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

(Mål C-42/11) (¹)

(Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Rambeslut 2002/584/RIF — Europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna — Artikel 4 led 6 — Skäl till att verkställighet av den europeiska arresteringsordern får vägras — Genomförande i nationell rätt — Den gripne är medborgare i den utfärdande medlemsstaten — Europeisk arresteringsorder som utfärdats i syfte att verkställa ett frihetsstraff — Lagstiftning i en medlemsstat som förbehåller möjligheten att vägra verkställighet av en europeisk arresteringsorder för de fall då den eftersökta personen är medborgare i den staten)

(2012/C 331/07)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel d'Amiens

Part i målet vid den nationella domstolen

Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Cour d'appel d'Amiens — Tolkning av artikel 4 led 6 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, s. 1) och av artikel 18 FEUF — Europeisk arresteringsorder som utfärdats för verkställighet av en frihetsberövande åtgärd — En medlemsstats lagstiftning som föreskriver att det är endast när den eftersökta är medborgare i landet som det är möjligt att inte verkställa den europeiska arresteringsordern — Diskriminering på grund av nationalitet

Domslut

Artikel 4 led 6 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna och artikel 18 FEUF ska tolkas så, att en medlems-

stat vid införlivandet av nämnda artikel 4 led 6 förvisso kan besluta att inskränka de fall där den nationella verkställande rättsliga myndigheten kan vägra att överlämna en person som omfattas av den bestämmelsens tillämpningsområde. Den kan därvid dock inte undantagslöst och automatiskt utesluta alla medborgare från andra medlemsstater som uppehåller sig eller är bosatta där från detta tillämpningsområde, oavsett vad de har för anknytning till det landet.

Den hänskjutande domstolen är skyldig att, med hänsyn till den nationella rätten i dess helhet och med tillämpning av de tolkningsmetoder som är erkända i densamma, mot bakgrund av ordalydelsen av och syftet med rambeslut 2002/584, i möjligaste mån tolka den nationella rätten så, att den fulla verkan av detta rambeslut säkerställs och så att ett resultat som är förenligt med beslutets syfte uppnås.

(¹) EUT C 103, 2.4.2011.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 5 september 2012 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht — Tyskland) — Bundesrepublik Deutschland mot Y (C-71/11) och Z (C-99/11)

(Förenade målen C-71/11 och C-99/11) (¹)

(Direktiv 2004/83/EG — Miniminormer för beviljande av flyktingstatus eller status som alternativt skyddsbehövande — Artikel 2 c — Flyktingstatus — Artikel 9.1 — Begreppet förföljelse — Artikel 10.1b — Religion som skäl till förföljelse — Samband mellan detta skäl till förföljelse och de handlingar som utgör förföljelsen — Pakistanska medborgare som tillhör det religiösa samfundet Ahmadiya — Pakistanska myndigheters handlingar som syftar till att hindra offentlig religionsutövning — Handlingar som är tillräckligt allvarliga för att skapa en välgrundad fruktan hos den berörde för förföljelse på grund av religion — Individuell bedömning av fakta och omständigheter — Artikel 4)

(2012/C 331/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bundesrepublik Deutschland

Motpart: Y (C-71/11) och Z (C-99/11)

Ytterligare deltagare i rättegången: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht, Bundesbeauftragter für Asylangelegenheiten beim Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Bundesverwaltungsgericht — Tolkningen av artiklarna 2 c och 9.1 a i rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 304, s. 12) — Villkoren för att en person ska betraktas som flykting — Tillräckligt allvarlig förföljelse — De pakistanska myndigheternas åtgärder för att inskränka ahmadiyahsamfundets verksamhet

Domslut

1. Artikel 9.1 a i rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet ska tolkas så, att

— inte alla begränsningar av religionsfriheten som innebär en överträdelse av artikel 10.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna utgör förföljelse i den mening som avses i nämnda bestämmelse i direktivet,

— ingrepp i rätten att offentligt utöva religionsfriheten kan utgöra förföljelse, och

— vid bedömningen av huruvida en begränsning av religionsfriheten som innebär en överträdelse av artikel 10.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna kan utgöra förföljelse, ska behöriga myndigheter pröva huruvida den asylsökande, med hänsyn till vederbörandes personliga omständigheter, på grund av utövandet av denna frihet i sitt ursprungsland löper en verklig risk bland annat för att en sådan aktör som anges i artikel 6 i direktiv 2004/83 åtar denne eller utsätter denne för inhuman eller kränkande behandling eller straff.

2. Artikel 2 c i direktiv 2004/83 ska tolkas så, att en asylsökandes fruktan för förföljelse är välgrundad när behöriga myndigheter med hänsyn till dennes personliga omständigheter finner det rimligt att tro att vederbörande vid återvändandet till sitt ursprungsland kommer att utföra sådana religiösa handlingar som utsätter denne för en verklig risk för förföljelse. Vid den individuella bedömningen av en ansökan om flyktingstatus kan dessa myndigheter inte rimligen förvänta sig att sökanden ska avstå från dessa religiösa handlingar.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 5 september 2012 (begäran om förhandsavgörande från Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) — Förenade kungariket) — Secretary of State for the Home Department mot Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam och Mohibullah Rahman

(Mål C-83/11) ⁽¹⁾

(Direktiv 2004/38/EG — Unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier — Artikel 3.2 — Skyldighet att i överensstämmelse med nationell lagstiftning underlätta inresa och uppehåll i landet för "alla andra familjemedlemmar" som är beroende av en unionsmedborgare)

(2012/C 331/09)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Secretary of State for the Home Department

Motpart: Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam och Mohibullah Rahman

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Upper Tribunal — Tolkning av artiklarna 3.2 och 10.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, s. 77, och rättelser i EUT L 229, 2004, s. 35 samt i EUT L 197, 2005, s. 34) — Begreppet en unionsmedborgares "alla andra familjemedlemmar" i den mening som avses i artikel 3.2 i direktivet — Familjemedlemmar som är ekonomiskt beroende av ett gift par, där en av makarna är medborgare i tredjeland — Familjemedlemmar som inte är släktingar i rakt uppstigande led till det gifta paret

Domslut

1. Artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG ska tolkas så

⁽¹⁾ EUT C 130, 30.4.2011.
EUT C 173, 11.6.2011.